

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ - ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

Έτος Γ'. ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ — ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1972 Φύλλον 14ον

Συμπεράσματο 'Αρχαιολογικῆς Μελέτης

Η ΦΑΡΙΣ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ

Υπό Δημ. Κατσαφάνα, Καθηγητοῦ Φιλολογίας

Ἡ Φᾶρις ὑπῆρξε μία ἀπὸ τὰς περαιοικίδας πόλεις τῆς Σπάρτης καὶ ὑποτίθεται ὅτι ἔκειτο εἰς τὸν Παληό-πυργον, νοτιῶς τῶν Ἀμυκλῶν. Δὲν γνωρίζομεν τίποτε περὶ αὐτῆς. Τὰ εὐρήματα, τὰ ὅποια ἀνεκαλύφθησαν ἐπὶ τοῦ ὑποτιθεμένου χώρου εἶναι ἐλάχιστα χωρὶς ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον. Ἀναζητῶν κανεὶς τὸ τοπωνύμιον εἰς λεξικά ἀναγιγνώσκει τὴν ἐπιγραμματικὴν πληροφορίαν, ὅτι ὑπῆρξεν ἀρχαῖκή πόλις, καταστραφεῖσα ἐνωρὶς ὑπὸ τῶν Δωριέων. Ὁ γράφων ἀνεζήτησε τὴν τύχην τῆς ἀρχαίας Φάριδος εἰς τὰ σχετικὰ κείμενα τῶν ἀρχαίων συγγραφέων ὅχι δεσβαίως ὑπὸ τὴν ἔννοιαν εἰδικῆς μελέτης, ἀλλὰ μάλλον διὰ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς μίαν ἐσωτερικὴν φωνήν, προερχομένην ἀπὸ τὴν ἐντοπίαν παράδοσιν τῆς Φάριδος, ὡς μεγάλου συνοι-

κισμοῦ κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους. Ἡ ἐντύπωσις λοιπὸν τὴν ὁποῖαν σχηματίζει κανεὶς ἀπὸ τὰς διαφόρους πληροφορίας εἶναι ὅτι αὐτὴ κατεστράφη ἐνωρὶς καὶ ἔπαυσε νὰ ὑπάρχῃ κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους. Ὁ Παπαχατζῆς λ. χ. εἰς τὸ ἐξαιρετοῦ ἀξίας βιβλίον του λέγει ὅτι ἡ Φᾶρις ἦτο ὁ μεγαλύτερος συνοικισμὸς ἀπὸ ὄλους τοὺς μυκηναϊκοὺς τῆς Λακεδαιμόνος καὶ ὀλοκλήρου τῆς Λακωνίας.

Ἀκόμη, ὅτι ἴσως αὐτὴ ἦτο ἔδρα τῶν παλαιότερων βασιλέων τῆς περιοχῆς μέχρι τοῦ πρώτου ἡμίσεως τῆς ὑστεροελλαδικῆς ἐποχῆς. Προσθέτει δὲ ὅτι αὐτὴ εἶχεν ἐνωρὶς λησμονηθῆ καὶ ὅτι ὁ Πausanias τὴν «προσπερνάει» ὡς πρὸ πολλοῦ ἐρημωμένην χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ τίποτε τὸ ἀξιοθέατον. Προσεκτικὴ ὁμως μελέτη τῶν ἐ-

λαχίστων πληροφοριῶν, καὶ μάλιστα τοῦ Πausανίου, πείθει ὅτι, ἐάν δὲν ὑπῆρξαν μνημεῖα διὰ τὸν περιηγητὴν δὲν σημαίνει ὀπωσδήποτε, ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ὡς κώμη κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους, ἀκόμη δὲ καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Pausανίου. Ἐλπίζω νὰ δειχθῇ ὅτι ὁ Pausanias πλατῶνται, ὅταν κάμνη λόγον περὶ ὀλοσχεροῦς καταστροφῆς τῆς Φάριδος ὑπὸ τῶν Δωριέων.

Ἄλλὰ ἄς ἴδωμεν τί οἱ ἀρχαῖοι παραδίδουν περὶ αὐτῆς.

Ἡ παλαιστάτη μαρτυρία περὶ τῆς Φάριδος εἶναι ἐκείνη τοῦ Ὁμήρου, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει τὴν Φᾶριν ὡς μίαν πόλιν, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ἔλαβον μέρος εἰς τὸν Τρωικὸν πόλεμον. «Οἱ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν, Φᾶριν τε Σπάρτην, πολυτρήρωνα τε Μέσην» Ἀκολουθεῖ ὁ γεωγράφος Στράβων, ὁ ὁποῖος ἐξήγησε μεταξὺ τῶν ἐτῶν 67 π. Χ. - 23 μ. Χ. Μᾶς παραδίδει ὅτι κάτω ἀπὸ τὸν Ταῦγετον ὑπάρχουν ἡ Σπάρτη, αἱ Ἀμύκλαι καὶ ἡ Φᾶρις. «Υποπέπτωκε δὲ Ταῦγέτω ἡ Σπάρτη ἐν μέσογαία καὶ Ἀμῦκλαι, οὗ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν καὶ ἡ Φᾶρις». Εἶναι φανερόν ὅτι ἡ Φᾶρις ὑπάρχει ὡς πόλις κατὰ τὸν 1ον μ. Χ. αἰῶνα. Ὁ Στράβων δὲν ἦταν μόνον γεωγράφος ἀλλὰ ἐν πολλοῖς καὶ ἱστορικός, περιοδεύσας τὴν Ἑλλάδα καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις. Ἄν δὲν ὑπῆρχε κατὰ τοὺς χρόνους του, ἀσφαλῶς δὲν θὰ τὴν ἀνέφεραν, ὅπως δὲν ἀναφέρει τὰς Βρυσηάς. Ἀξίον ἐπίσης παρατηρήσεως εἶναι ὅτι ὁ συγγραφεὺς χρησιμοποιεῖ ἔπαξ τὸ αὐτὸ ῥῆμα καὶ διὰ τὰς τρεῖς πόλεις, μάλιστα δὲ εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον. Ἡ χρῆσις τοῦ παρακειμένου δηλοῖ ἀκριδῶς τὸ

παρὸν ὡς συνέχισαν τοῦ παρελθόντος. Ἄλλως διὰ τὴν Φᾶριν θὰ ἐχρησιμοποιοῦν χρόνον ἀόριστον ἢ ὑπερσυντέλικον. Ἐπειτα δὲν εἶναι τυχαῖον ὅτι τὴν Φᾶριν ἀναφέρει τρίτην κατὰ σειράν, ὡς μικροτέραν.

Ὁ Ἐφορος, συγγραφεὺς ἀκμάσας τὸ 4ον π. Χ. αἰῶνα, τοῦ ὁποῖου τὰ συγγράματα δὲν σώζονται, τὰ ἐγνώριζε ὅμως ὁ Στράβων, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὁ Εὐρυσθένης καὶ ὁ Προκλῆς, οἱ ὁποῖοι ὑπεδούλωσαν τοὺς Ἀχαιοὺς εἰς Λακωνίαν, διῆρσαν αὐτὴν εἰς ἕξ μέρη καὶ ὅτι ὠρισαν βασιλεῖς τῶν μερῶν αὐτῶν ἐκτὸς τῶν Ἀμυκλῶν, τὰς ὁποίας ἐκυβέρνησεν ὁ Φιλόνομος, ὁ ὁποῖος καὶ ἐπρόδωκε τὴν Λακωνικὴν εἰς τοὺς Δωριεῖς. Οἱ βασιλεῖς ἐκεῖνοι εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ δέχωνται ὡς συνοῖκους, ὄσους ἐκ τῶν ξένων ἠθελον, διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸ πρόβλημα τῆς ἐλλείψεως ἀνδρῶν.

Πάντως ἦσαν βασιλεῖς Ἀχαιοὶ ὑποτελεῖς τώρα εἰς τοὺς Δωριεῖς, ὅπως πρῶτα εἰς τοὺς Ἀτρεΐδας. Παρέδωσαν εἰς τοὺς κατακτητὰς γαίας καὶ ἔλαβον ὡς ἀντάλλαγμα τὴν ἀναγνώρισιν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῆς δυνάμεώς των ἀπὸ μέρους τῶν Δωριέων. Ἀντιζηλιαὶ ὅμως καὶ πόλεμοι μεταξὺ των εἶχον ὡς ἐποτέλεσμα τὴν κατάργησίν των, αἱ δὲ πόλεις ὑπήχθησαν εἰς τὴν κυριαρχίαν τῆς ὁλοκλήρου ἐπεκτεινομένης σπαρτιατικῆς ἐξουσίας. Τοῦτο πρέπει νὰ ἐγίνεν ὀλίγον πρὸ τοῦ 700 π. Χ. ἐπὶ Τηλέκτου τοῦ Εὐρυσθενίδου, βασιλέως τῆς Σπάρτης. Τότε κατελήφθησαν διαίως αἱ Ἀμύκλαι καὶ ἡ Φᾶρις. Εἰς τὰ γεγονότα τῆς μακρινῆς ἐκείνης ἐποχῆς ἀναφέρεται ὁ Pausanias, ὁ ὁποῖος

ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Ὁ ἡγούμενος τῆς Γόλας

Καί ὄσοι ἀπό μᾶς τὸν γνῶρισαν προσωπικά καί ὄσοι μόνον ἀκουστά, ἔχουν πολλὰ νὰ ποῦνε γιά τὸν σεβάσιμον αὐτὸν ἡγούμενο τῆς ἱερᾶς μονῆς τῆς Γόλας.

Ὁ Ἱεροθέος (κατὰ κόσμον Ἰωάννης) Δημ. Σαραντάκος γεννήθηκε

στὴν Παλαιοποναγιά τό ἔτος 1874. Ἀπόγονος Λευϊτικῆς οἰκογενείας, ἀφοῦ πατέρας πάππους καί προσπάππους του ἦσαν ἱερεῖς, δέν μπορούσε παρά κι' αὐτός ν' ἀκολουθήσῃ τὸν ἱερατικὸν κλάδον. Κοντὰ στὸν παπα-Δημήτρη (τὸν πατέρα του) ἀνετράφη χριστιανικά, ἀγάπησε τὴν ἐκκλη-

μᾶς πληροφορεῖ ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Φάριδος ἐνικηθήσαν ἀπὸ τοὺς ἐπιδραμόντας Δωριεῖς καί ὅτι κατόπιν συμφωνίας πρὸς τοὺς κατακτητὰς ἔφυγον μακρὰν τῆς Πελοποννήσου, ἴσως εἰς τὴν Ἰωνίαν, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ διὰ τοὺς Ἀμυκλαίους. «Ἀρχελάου δὲ ἦν Τήλεκτος· ἐπὶ τούτου πόλεις Λακεδαιμόνιοι τῶν περιοικίδων πολέμῳ κρατήσαντες ἐξείλον Ἀμύκλαις καί Φᾶριν καί Γεράνθρας ἐχόντων ἔτι Ἀχαιῶν. Τούτων Φαρίται καί Γερανθῆραι τὴν ἔξοδον τῶν Δωριέων καταπλαγέντες ἀπελθεῖν ἐκ Πελοποννήσου συγχωροῦνται ὑπόπεδοι». Τό ἀξιόπιστον τῆς μαρτυρίας αὐτῆς θὰ ἐλέγξωμεν εἰς ἄλλο σημεῖον. Ἐδῶ, συμφώνως πρὸς παρατήρησιν τοῦ Παπαρρηγοπούλου σημειώνομεν ὅτι οἱ περίοικοι διῆγον ἐν τοῖς ἐξῆς θῖον ἦσυχον, ἀσχολούμενοι μὲ τὸ ἐσωτερικὸν καί ἐξωτερικὸν ἐμπόριον, γεωργίαν κ.ἄ. Ἀκόμη ὅτι οἱ περίοικοι ὑπηρετοῦσαν εἰς τὸν στρατὸν, ὡσὰκις ἐζήτουν τοῦτο οἱ Σπαρτιάται καί ὅτι ἰδιαιτέρως ἐτίμων τοὺς Ἀμυκλαίους, λόγῳ τῆς γενναιότητος τῶν ὀπλιτῶν των καί διότι εἶχον παραλάβει ἀπὸ ἐκείνους μερικὰς θρησκευτικὰς ἐορτὰς.

Ἐάν συνδυάσωμεν τὰς εἰδήσεις περὶ ζωῆς τῶν περιοίκων, ὡς ἐχόντων δηλαδὴ φορολογικὰς καί ἐνίοτε στρατιωτικὰς ὑποχρεώσεις πρὸς τοὺς κυριάρχους Σπαρτιάτας, κατὰ τὰ ἄλλα δὲ ἀσχολουμένων μὲ εἰρηνικὰ ἔργα, ἀποζημιουμένων οὕτω διὰ τὴν ὑποτέλειάν των μὲ τὴν εἶδησιν τοῦ Στράβωνος περὶ ὑπάρξεως κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ τῆς Φάριδος δέν εἶναι τολμηρὸν νὰ δεχθῶμεν ὅτι κατὰ τοὺς περὶ τὸν Χριστὸν χρόνους ἡ Φᾶρις δέν ἀποτελεῖ μὴμην ἐνὸς μακρυνοῦ παρελθόντος, ἀλλ' ὅτι αὐτὴ, ὡς καί αἱ Ἀμύκλαι εἶναι ἴσως κώμη μὲ πληθυσμὸν, τοῦ ὁποῖου ἡ δραστηριότης εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν διοτεχνίαν καί τὸ ἐμπόριον ἦτο κατὰ τὸ φυσικὸν καί νόμιμον, ὅπως δι' ὄλου τοὺς περιοίκους.

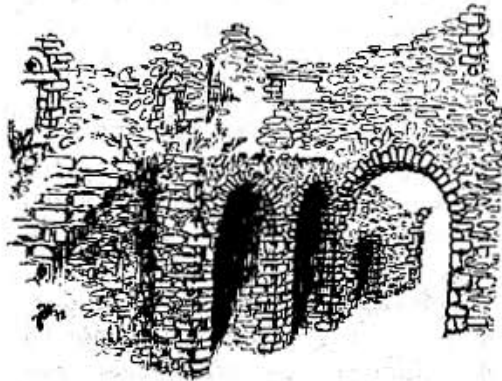
Βεβαίως καί ἡ Φᾶρις, ὅπως ὄλαι αἱ περὶ τὴν Σπάρτην κῶμαι, δέν θὰ ἦτο ἄμοιρος τῶν περιπετειῶν, τῶν ἀναστατώσεων καί τῆς προϊούσης παρακμῆς τῆς Σπάρτης, ὡς αὐτὴ ἐμφανίζεται μεσοῦντος τοῦ 3ου π. Χ. αἰῶνος, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δηλ. τοῦ Ἁγίδος καί τοῦ Κλεομένου· ἕως τῆς τυραννίας τοῦ Νάβιδος.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

σία και τὴν ὑπηρετήσε με πίστι, χω-
ρίς ἐκ παραλλήλου νὰ παραμελῇ
καὶ τὴν μὲρψωσίον του. Ὄταν τελεί-
ωσε τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον Παλαιο-
παναγιάς, ἐφοίτησε στὸ Σχολαρχεῖ-
ον Ξηροκαμπίου καὶ μετὰ ἔβγαλε
καὶ δύο τάξεις τοῦ Γυμνασίου Σπάρ-
της. Γιά τὴν ἐποχὴ του ἦταν πάρα
πολλὰ τὰ γράμματα αὐτά.

Ἄπο μικρὸς ἐπῆγαινε συχνὰ στὰ
ἐρημοκκλήσια καὶ τὶς Μονές, ὅπως
στοῦ Κούμπαρη, στὴν Καταφυγιώτι-
σσα, στὴν Γόλα, γιατί τοῦ ἄρεσε νὰ
μελετᾶ τὰ εἰς αὐτὰ σωζόμενα πα-
λαιὰ βιβλία καὶ ἀγιογραφίες.

Ὄταν τελείωσε τὴν στρατιωτικὴν
του θητεῖαν, ἐπῆγε καλόγερος εἰς
τοὺς Ἁγίους Ἀναργούρους. Εἰς Κα-
λαμάταν μετὰ χειροτονήθηκε ἱερεὺς
ὑπὸ τοῦ τότε ἐπισκόπου Μελετίου.

Ὡς ἱερομόναχος πλέον ἐπέστρεψεν
εἰς τὴν Μονὴν Γόλας, ἐπὶ ἡγουμενίας
Γκολέμη. Τὸν Γκολέμην διεδέχθηκε
ὁ Ἱερόθεος. Ταυτόχρονα δὲ ὑπηρε-

4 —

τοῦσε καὶ ὡς ἐφημέριος τῆς τότε ἀκ-
μαζούσης Κουμουστάς καὶ τῆς Τρα-
πεζοντῆς.

Ἦτο γερὸς καὶ ἀκούραστος ἂν
καὶ λιτοδαίιτος.

Μὲ τὸ σακκούλι στὸν ὤμο καὶ τὸ
ραβδί του στὸ χέρι ὤργωνε τὶς ρε-
ματιές γιὰ νὰ εἶναι στὴν ὥρα του
ἐκεῖ, ὅπου οἱ ὑποχρεώσεις του τὸν
καλοῦσαν. Ἦτο ὁ πιὸ γρήγορος δρο-
μεύστῆς ἐποχῆς του. Ὁ μακαρίτης
δεσπότης Γερμανὸς ἔλεγεν εἰς κά-
ποιον Ξηροκαμπίτην: «Ἐὰν ἀγαπη-
τέ μου ξεκινήσης ἀπὸ τὸ Ξηροκάμπι
μ αὐτοκίνητο καὶ ὁ Ἱερόθεος ἀπὸ
τὴν Γόλα με τὰ πόδια... πρῶτος αὐ-
τὸς θὰ φθάσῃ στὴν Σπάρτη».

Ἦτο μελετητῆς τῶν παλιῶν δι-
βλίων καὶ χειρογράφων τῆς Μονῆς
καὶ ἐγνώριζε τόσα ἱστορικὰ γεγονό-

τα, πού ἀμφιδάλλομεν ἂν ἄλλος κα-
νεὶς εἶχε μάθει αὐτὰ γιὰ τὴν περιφε-
ρειάν μας. Εἶναι λυπηρὸν πού δὲν

ΟΙ ΠΟΝΤΙΟΙ ΕΙΣ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

(Αναδημοσιεύειν κατωτέρω από το τὸ Ἀρχεῖον Πό.του ἀρθρον τοῦ Δ)ντου τοῦ Κέντρου Συντάξεως τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ κ. Δικαίου Βαγιακάκου, ἀφορῶν εἰς τὴν ἐγκατάστασιν Ποντίων εἰς τὰ χωρία μας).

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1966, ἐκτελῶν ἀποστολὴν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν εἰς Λακεδαίμονα, πρὸς συλλογὴν γλωσσικοῦ υἷου, ἐπεσκέφθην τὴν κωμόπολιν «Ξηροκάμπι». Κατὰ τὴν καταγραφὴν τῶν ἐπωνύμων ἐκ τοῦ Μητρώου τῆς Κοινότητος, συνήντησα καὶ ἐπώνυμα Ποντίων, οἵτινες ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ εἰς τὰ χωρία Ξηροκάμπι, Ποταμιὰ, Ἀνώγεια, Καμίνια καὶ

Παλαιοπαναγιά, κατόπιν διαταγῆς τῆς 9 Ὀκτωβρίου 1928 τοῦ Νομάρχου Λακωνίας πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Ξηροκαμπίου, καὶ ἐνεγράφησαν εἰς ἰδιαιτερον μητρῶον ἀρρέων καὶ δημοτολόγιον.

Οἱ ὑπάρχοντες εἰς Κοινότητα Ξηροκαμπίου πίνακες ἔχουν ὡς κατωτέρω:

α.) Ἄ. Ὀνοματεπώνυμον Ἑλλ. τ. καταγ.

1 Λεβαντίδης Γρηγόρ.	76	Κάρς
2 Λεβαντίδης Ἀθράκιμ	37	»
3 Λεβαντίδης Παῦλος	25	»
4 Σαριῶδης Ἰάκωβος	28	»
5 Μιχαηλίδης Γεώργιος	24	»
6 Σαριῶδης Τιμόθεος	26	»
7 Μιχαηλίδης Θεοφάνης	29	»

ἄφησε τίποτε γραπτὸν δι' αὐτά.

Ἀπέφευγε τὴς κοινωνικῆς ἐπαφῆς καὶ ἔτρεχε πάντα νὰ χωθῆ στὸ κελί του. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι ἦταν καὶ κλεισμένος ὀλότελα στὸν ἑαυτὸν του. Ὅταν οἱ περιστάσεις τὸν καλοῦσαν νὰ εἶναι ὑποχρεωτικὰ μαζί με κόσμον ὡς καὶ μέσα στὴν ἐκκλησία, εἶχε πάντα νὰ εἰπῆ κάποιον ἄστεϊο. Στὸν προφήτη Ἡλία τῆς Κοιμουστᾶς, ὅταν λειτουργοῦσε στὴ μνήμη του καὶ ἡ ἐκκλησία γέμζε ἀπὸ τοὺς παράθεριστάς ἔλεγε εἰς ἐπήκοον πολλῶν, ὅταν μπαίνουν οἱ καὶ τότε μινιφοροῦσες Ξηροκαμπίτισσες κυρίες: «φτάσαν οἱ τσολιάδες καὶ ὁ μᾶς αἰχμαλωτίσουν» Ἄλλη φορὰ πάλι ἐνωχλημένος ἀπὸ τὰ πολλὰ «Κύριε ἐλίσσον» τοῦ μακαρίτη τοῦ Λασίλη τοῦ Καρατζᾶ εἶπε: «Πᾶψε μωρὲ γερο-Καρατζελο. Τὸ πολὺ Κύριε ἐλέησον δὲν τὸ βαρύνεται μονάχα ὁ Θεὸς. Τὸ βαρυνάστε κι' ἐμεῖς!

Μᾶς τρέλανες!».

Ἦταν καὶ καλλιτέχνης ξυλογλύπτης ὁ Ἱερόθεος. Ἦταν λαυμαστά ὅπως οἱ σταυροὶ, προσκομίδια, λαροῦς ὅπως οἱ σταυροὶ, προσκομίδια, λαροτοκύπτες, κουτάλια κ.λ.π. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἔφτιαχνε μὲ μοναδικὸ τοῦ ἐργαλεῖο ἓνα καλοακουσμένο σογαδάκι καὶ λίγο γυαλόχαρτο ἢ σπασμένα τζάμια.

Ὅσο ζοῦσε ὁ πολυδαδασμένος, θεοσεβὴς καὶ καλοκάγαθος αὐτὸς καλλιτέχνης - ἠγούμενος, ζοῦσε καὶ τὸ γραφικὸ μοναστήρι τῆς Γόλας ὅταν ὅμως ἐκεῖνος στίς 8 Σεπτεμβρίου 1951 εἰς ἡλικίαν 77 ἐτῶν ἀπέθανε, ρήμαζε καὶ ἡ Γόλα μας. Κι' ἂν ἔμωσ πέθανε ὁ Ἱερόθεος, ὅσοι τὸν ἐγνώρισαν θὰ θυμοῦνται πάντα τὸν πραγματικὸν αὐτὸ χριστιανὸν, τὸν ἄξιον ὑπηρέτη τοῦ Κυρίου, τὸν βοηθὸν τῶν πτωχῶν καὶ σύμβουλον ἐπ' ἀγαθῶ τῶν ἐχόντων ἀνάγκην.

Παν. Ἡλ. Ματθαῖος

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδος και στο σημείωμά μας για την Ι. Μ. Γόλας, επισημάναμε τον κίνδυνο καταστροφής του μοναδικού για το κάλλος και τις τοιχογραφίες ναού της εκ τής εθραάς του χρόνου και της εγκαταλείψεώς του. Ήδη είμεθα εύτυχώς γράφοντας ότι έγιναν όλες οι κατάλληλες εργασίες συντηρήσεως του εξωτερικού του και μάλιστα κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο, με δαπάνες Γορνατιών και την φροντίδα της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας. Εκείνο που προέχει τώρα, και μάλιστα έπιτακτικά, είναι ή συντήρηση της Μονής και ή επανοικοδόμησίς της. Κατά την γνώμη μας όμως αυτή πρέπει να γίνει επί των παλαιών, του 17ου αι. έρειπίων, διατηρουμένων των των θαυμασίων και άνεπαναλήπτων έναπορείωντων κτισμάτων, με τις καμάρες και το έξωτερικό τείχος. Θα ήταν εγκληματι-

κή ή καταστροφή τους και ή μη διατήρησις του «χρώματος».

Είναι ζήτημα ημερών πλέον ή ένταξις και του Ξηροκαμπίου στο Πανελλ. δ' τηλεφωνικό δίκτυο, που θα έπιτρέπη και την αυτόματη τηλεφ. επικοινωνία. Καί πορικοί αριθμοί... έκπληκτικοί, στο μικροαστικό κέντρο Ξηροκαμπίου είναι συνδεδεμένα περί τά 300 τηλέφωνα. Εξ αυτών 27 των Καμινίων και 54 της Παλιοπαναγίας!!

Μετά την διαπλάτυσι και ασφαλτόστρωσι των οδών Άνωγειών Ξηροκαμπίου, Αγίου Βασιλείου-Ξηροκαμπίου, Ξηροκαμπίου - Καμινίων - Ποταμιάς, έχει διαπλατυνθή - ίσως πάρα και από κάθε δική μας πρόβλεψη και ασφαλτοστρωθή κατά το ήμισυ οδρόμος Ξηροκ. - Ήράων. Ακόμη ένεκρίθη ή ασφαλτόστρωσι το δρόμου Καμινίων - Μονής Ζερμπίτσας. Τελείως

α)ά	Όνοματεπώνυμων Ηλικ.	Τ. καταγ.
8	Γεωργιάδης Εύθύμιος	40 Κερασούς
9	Χατζής Άνυστάσιος	17 »
10	Σπυριάδης Δημήτριος	41 Τσιαμάχ
11	Έλευθεριάδης Δημ.	75 »
12	Έλευθεριάδης Συμ.	50 »
13	Γεωργιάδης Σάββας	60 »
14	Μογκοχ Γεώργιος	23 Βατούμ
15	Συμεωνίδης Σάββας	41 Λιβερά
16	Λαζαρίδης Κυριάκος	50 Τραπεζούς
17	Σπυριάδης Θεόδωρος	45 »
18	Παυλίδης Άβραάμ	55 »
19	Παυλίδης Γρηγόριος	18 »
20	Χαιρόπουλος Μελ.	50 Μεσοντία
21	Χαιρόπουλος Νικ.	25 »
22	Χαιρόπουλος Στέφ	25 »
23	Άντωνιάδης Χαρ.	21 Τραπεζούς
24	Μοραϊτάκης Ιωάννης	42 Γαρνού
25	Κυροντίδης Γρηγόριος	20 Γραπεζούς
26	Κυροντίδης Γρηγόριος	30 »
27	Μετεντζής Παύλος	75 Σεβάστεια
28	Τοκατλίδης Θεόδωρος	72 Τραπεζούς
29	Τοκατλίδης Μιλτιάδης	30 »
30	Θωματίδης Γεώργιος	40 »
31	Έλευθεριάδης Ιωάν.	20 Τραπεζούς

32	Σπυριάδης Άλέξανδρος	28 »
33	Μιχραντίδης Παναγ.	45 »
34	Ήλιάδης Παναγιώτης	35 Σεΰάσ εια
35	Ήλιάδης Θεόδωρος	22 »
36	Έλευθεριάδης Σταύρος	15 »
37	Γυμνόπουλος Στέφ.	63 Τραπεζούς
38	Σιδηρόπουλος Κων)νος	58 »
39	Καρυμπίδης Χαράλ.	30 Σεβάστεια
40	Παυλίδης Κυριάκος	60 »
41	Παυλίδης Λάζαρος	24 »
42	Περσινίδης Άναστ.	40 »
43	Πετρίδης Σάββας	45 »
44	Άμοιρίδης Δημήτριος	60 »
45	Άμοιρίδης Χρήστος	25 »
46	Ίωαννίδης Άλέξανδρος	31 »
47	Ίωαννίδης Λουκάς	25 »
48	Μιχαηλίδης Ίωάννης	53 »
49	Μιχαηλίδης Ίάκωβος	35 »
50	Μιχαηλίδης Κων)νος	53 »
51	Νικολαίδης Σάββας	51 »
52	Νικολαίδης Φίλιππος	25 »
53	Γρηγοριάδης Ίωάννης	44 »
54	Μυρίδης Γεώργιος	58 »
55	Γυλοπιδης Εύθύμιος	63 »

ο άμυξίτος δρόμος Γοράνων -Μονής Ζερμπίτσας ενώ περιέρχεται, άν προς τὸ τέλος του, διεκόπη. ή διάνοιξις του άμυξίτου δρόμου Γοράνων — Καμινίων, πού θά διέρχεται από την Πολοδίτσα και πού ε-σο θά ώφελήση τούς άγρότες μας. Ο δρόμος από Πολιάνα προς Καταφύγιον συνεχίζεται ενώ από κάθε σημείο του Ταυ γέτου ακούγεται ή μουσική τής δυναμίτιδος πού χρησιμοποιείται για τήν διάνοξις του δρόμου πού θά ξεκινήση από την Μάνη, θά περάση από τὸ δάσος τής Βασιλικής, τὸ Καταφύγιον και θά ένωθῆ με έκεινον τής Αράχωβας, τόσο ύμωρη μουσική, όσο ύμωρη και τὸ μεγάλο έργο.

Επισκέφθησαν τὸ χωριό μας και παρέμειναν όπως και πρόπερσι, κατασκηνώσαντες εἰς τήν δεξιαμενὴν ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα, οἱ τελειόφοιτοι τής τοπογραφικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ΜΥΝΣΤΕΡ μετά τῶν καθηγητῶν τους. Τούτους ἐδεξιώθη τήν παραμονὴν τής ἀναχωρήσεως ή Κοινότης και τούς προσέφερε ἀναμνηστικά. Οὔτοι δὲ ἐδώρησαν εἰς τήν κοινότητα λεπτομερῆ τοπογραφικόν χάρτην τής περιοχῆς μας, έργον ἰδικόν των.

Πολλοὶ και έρέτος τ' Αἰ-Λιός οἱ προσκυνητῆς στὴν κορυφὴ τοῦ Ταυγέτου και στὴν Κοιμουστά και τὸ ἀπαραίτητο γλέντι:

έξοχα κάτω από τὸν τεράστιο πλάτανο, ἀπ' ὅπου και ή φωτογραφία. Ἄς σημειωθῆ χωρὶς νά εἶναι πρόωρο, ὅτι ή κίνησις για τήν διάνοξις τοῦ δρόμου προς Κοιμουστά

παίρνει σάρκα και ὀστά, έπειτα από σειρὰ ενεργειῶν τής κοινότητος, συμπαραστατομένης από τὰ μέλη τοῦ ὑπο ἴδρυσι Συλλόγου «Φίλοι τής Κοιμουστάς».

Μεγάλην δραστηριότητα ἀναπτύσσει εἰς τὸ Τορόντο τοῦ Καναδά ὁ Σύλλογος Ἑθνοκαπιτιῶν «Ἁγία Τριάς». Τὸ προεδρεῖον ἀποτελοῦν οἱ ἐξῆς ἐκλεκτοὶ συγχωριανοὶ μας. Δημήτριος Στ. Κοκκορός, Δημήτριος Ἡλ. Σολωμός, Γεώργιος Κ. Μακράκος, Ἀριστείδης Παπαδάκας και Δημήτριος Χ. Κρητικός, προς τούς ὁποίους εὐχόμεθα εὐδώσωσιν τῶν προσπαθειῶν του διά τὸ καλὸ τοῦ τόπου μας.

Ἐπιμέλεια: Σ.Α.Σ.Φ.

ΑΙ ΕΙΣΑΓΟΓΙΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Μεγάλην ἐπιτυχίαν και έρέτος ἐσημείωσαν οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ Γυμνασίου μας εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν. Οἱ εἰσαχθέντες εἶναι οἱ ἐξῆς:

1. Γεώργιος Στ. Βορέης εἰς Πολυτεχ.
- 2' Ἡλιοπούλου Παναγιώτα εἰς Νομικ.
3. Ἡλιόπουλος Κων. εἰς Βιομηχαν.
- 4' Βασιλῆος Προκόπιος εἰς Μηχανολόγ.
5. Καπετανάκη Παναγιώτα Βιομηχαν.
- 6' Κοινῆς Δημήτριος εἰς Βιομηχαν.
7. Κυριακάκος Χαρίλαος εἰς Φυσικ)κήν
- 8' Μενούτη Σταυρούλα εἰς Φιλοσ)κήν
- 9' Ναστάκου Παναγιώτα εἰς Πάντειον
10. Παρασκευοπούλου Παρατ. Νομικὴν
11. Παναγιωτουνάκου Βασιλ. Πάντειον
12. Παπαδάκου Βασιλικὴ Φιλοσοφικὴν
13. Φραγκῆς Ἀναστασίας εἰς Πάντειον

ΔΩΡΕΑ

Ο κ. Παναγιώτης Θεοφιλόπουλος, συνταξιούχος, ἀπέστειλεν εἰς τήν Κοινότητα διά τήν δημιουργικὴν Κοινοτικῆς εἰςβλιούχης, πολλοὺς τόμους ἐκλεκτῶν εἰβλίων ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του ὅπως συμβάλῃ εἰς τήν μόρφωσιν τῶν νεωτέρων συγχωριανῶν του κυρίως.

Ἡ Κοινότης ἐκ μέρους ὄλων τῶν κατείκων εὐχαριστεῖ θερμότατα τὸν κ. Θεοφιλόπουλον διά τήν εὐγενῆ του χειρονομίαν.

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΓΟΡΑΝΙΤΩΝ

Τήν 5ην τρέχοντος μηνός ἐγένετο εἰς τοὺς Γοράνους μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς συγκέντρωσιν ὅλων τῶν Γορανιτῶν μέ πᾶσαν ἐπισημότητα ἡ ἀτονομή τῶν χρηματικῶν βραβείων τῶν Θεσπιθέντων ὑπὸ τῆς, ἐν Ἀμερικῇ, Ἀδελφότητος Γορανιτῶν εἰς τοὺς τρεῖς πρώτους κατὰ βαθμολογικὴν σειρὰν, ἐπιτυχόντας εἰς τὸ Γυμνάσιον μαθητᾶς, ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Γοράνων προερχομένους εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις τοῦ Ἰουλίου 1972. Ἀκόμη καὶ εἰς τὸν τέταρτον ἐπιτυχόντα χρηματικῶν βραβείων Θεσπιθέν παρὰ τοῦ προέδρου τῆς Ἀδελφότητος ἐξαιρέτου ἀνθρώπου, πατριώτου καὶ ἐπιστήμονος κ. Δημητρίου Ρηγάκου.

Παρέστησαν οἱ κ.κ. Θεοφάνης Καλκάνης, Φαρμακοποιὸς καὶ ὁ Πρόεδρος Δημ. Πλαγιάννης, ὡς μέλη τῆς ὀρισθείσης ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἐπιτροπῆς ἀπονομῆς τῶν βραβείων, ὁ ἱερεὺς Θεόδ. Γσιᾶκος τὰ μέλη τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἢ Γυμνασιάρχης κ. Γιαννοπούλου, ἡ καθηγήτρια κ. Στούμπου, οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Κατσαφάνας Δημ., Παπαδάκος Νικ. Πουλόπουλος Σωτ. ἐκπροσωποῦντες τὸ Γυμνάσιον Ξηροκαμπίου, οἱ διδάσκαλοι τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Γοράνων μετὰ τῶν ἐν παρατάξει μαθητῶν τιν, ὁ ἀρχηγὸς τῶν ΤΕΑ, Γονεῖς καὶ Κηδεμόνες τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου Ξηροκαμπίου καὶ γενικῶς ἅπαντες οἱ κάτοικοι Γοράνων.

Πρώτος ὠμίλησεν ὁκ. Θ. Καλκάνης, ὁστις ἐξῆρε τὴν πατριωτικὴν χειρονομίαν καὶ τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον καὶ ἀγάπην τῶν ξενιτευμένων παιδιῶν τῶν Γοράνων τοῦ τε Προέδρου ὡς καὶ ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος πρὸς τὴν γενέτειραν πατρίδα καὶ ἠυχαρίστησε τὴν κ. Γυμνασίρχην ὡς καὶ τοὺς Κους Καθηγητὰς οἵτινες διὰ τῆς προθύμου παρουσίας των ἐτίμησαν καὶ ἐλάμπρυναν τὴν ἐορτὴν αὐτήν.

Κατόπιν ἡ Γυμνασιάρχης κ. Γιαννοπούλου δι' ἐμπνευσμένης θυμασίας ὁμιλίας ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀνέλυσε καὶ τὴν σημα

σίαν τῶν Θεσπιθέντων ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος βραβείων καὶ τέλος ὠμίλησεν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Γοράνων.

Ἐγκολούθησεν ἠεπίδοσις τῶν χρηματικῶν βραβείων εἰς τοὺς μαθητὰς ὡς ἀκολούθως:

1) Δημ. Θ. Γσιᾶκος 100 δολλάρια, 2) Χρῖστος Ἰω. Κοκκορός 75 δολ., 3) Κων)νος Γ. Κρητικός 50 δολ., 4) Χριστοφίλη Λ. Μιχαλίτσα 25 δολ. καὶ 5) Ἐλένη Δ. Παναγάκου 25 δολ.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐορτῆς προσεφέρθησαν ἀναψυκτικὰ εἰς τὸ κατάστημα κ. Γ. Δημητράκου καὶ κατόπιν παρετέθη γεῦμα εἰς τὸ Κέντρον τοῦ κ. Γ. Καλκάνη.

Εὐλοκρινῶς ἡ τελετὴ ὑπῆρξε συγκινητικὴ καὶ ἀξίζει ἕνα μεγάλο εὐχαριστῶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς πρὸς τοὺς ἐν Ἀμερικῇ Γορανίτας, τοὺς ὁποίους ἐπαξίως ἐκπροσωποῦν οἱ: Δ. Ν. Ρηγάκος Πρόεδρος, Δ. Λ. Βλογιανίτης Ἀντιπρόεδρος, Χ. Δ. Διαμυχντάκος Γραμματεὺς, Β. Εὐ) Παπαστράτης Ταμίας, Σ. Ν. Γσάμπιρης, Δ. Γ. Δούκας, Γ. Ι. Δούκας, Σ. Σ. Δούκας, Μ. Καραμπέλας, Κ. Δ. Κοκκορός, Π. Λαμπρινός, Κ. Ρηγάκου Σύμβουλοι καὶ Α. Γ. Δούκας Γ. Π. Δούκας, Β. Καραμπέλας, Κ. Σουλεϊδῆς Ἐξλεκτικὴ Ἐπιτροπὴ.

Ὁμοίως εὐχαριστεῖ θερμὰ «Τὸ Ξηροκάμπι» διὰ τὴν ἐκ 10 δολ. ἐνίσχυσιν εἰς τὸ ἔργον του

Δημήτριος Πρ. Πλαγιάννης

*****

ΕΠΕΣΑΝ ΕΙΣ Μ. ΑΣΙΑΝ

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς συμπληρώσεως 50 χρόνων ἀπὸ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς, εἰς ἐνδειξὴν τιμῆς, μνημονεύομεν τὰ ὀνόματα τῶν συγγωριανῶν μας, οἱ ὅποιοι ἐρονεύθησαν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, κατὰ τὴν τραγικὴν περίσδον τῆς νεωτέρας ἱστορίας, πολεμοῦντες ὑπὲρ τῶν ἰδανικῶν τῆς φυλῆς μας.

Γεώργιος Π. Κονίδης, Κων)νος Ἴλ.

Συνέχεια εἰς τὴν 10ην σελ.

Κοινωνική Ζωή του Χωριού μας

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

Ἡ κ. Ματούλα Παν. Παπαδάκου ἔτεκεν ἄρρεν.

Ἡ κ. Παναγιώτα Δ. Μανιάτη ἔτεκεν θῆλυ.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἐτέλεσαν τοὺς ἀρραβῶνας τῶν: Ἡ θίς Μπέτυ Ἡλ. Καπετανάκου μετὰ τοῦ κ. Ἐλίου Γκιώνα, Ἡ θίς Ντιάνα Ἡλ. Καπετανάκου μετὰ τοῦ κ. Χρήστου Κυριαζῆ ἢ θίς Σόνια Νικολαΐδου (ἀπὸ τὰ Κετσουλαίικα) μετὰ τοῦ κ. Κωνίνου Τζώρτζη.

ΓΑΜΟΙ

Ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν: Ὁ κ. Ν. Γ. Παπανικολάου μετὰ τῆς θ. Βασ. Π. Σολωμοῦ, Ὁ κ. Π. Β. Λεονταρίτης μετὰ τῆς θ. Νίλ. Ἡ. Τσουκάτου, Ὁ Χ. Κωνσταντόπουλος μετὰ τῆς θ. Σταυρ. Τσουκάτου, Ὁ κ. Κ. Π. Ὁρσανάκος μετὰ τῆς θ. Βασ. Κ. Λαμπράκου, Ὁ κ. Εὐστρ. Βαροζακάκος μετὰ τῆς θ. Ἐλ. Εὐσ. Σολωμοῦ, Ὁ κ. Κ. Χ. Μιχαλακάκος μετὰ τῆς θ. Γεωρ. Α. Θεοδωρακίτου καὶ ὁ κ. Εὐάγ. Παπαδάκος μετὰ τῆς θ. Δημ. Λαμπράκου.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ὁ κ. Τ. Γιάννακας ἐβάπτισε τὴν κόρην τοῦ κ. Σταύρου Ἀργυροπούλου καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Βασιλικήν. Ἡ θ. Γεωρ. Τάρταρη, οἱ κ. κ. Κώστας καὶ Τάκης Κομνηνός καὶ Σπ. Κυριακάκος ἐβάπτισαν τὸν υἱὸν τοῦ κ. Γ. Κυριακάκου καὶ ὠνόμασαν αὐτὸν Παναγιώτην. Ἡ θ. Ἰωάννα Μητρογιάννη ἐβάπτισε τὸν υἱὸν τοῦ κ. Ἰωάν. Φακᾶ καὶ ὠνόμασε αὐτὸν Γεώργιον. Ὁ κ. Π. Ματθαῖος ἐβάπτισε τὸν υἱὸν τοῦ κ. Ν. Κονίδη καὶ ὠνόμασε αὐτὸν Παναγιώτην. Αἱ κ. κ. Σταυρ. Δούκα καὶ Σταυρ. Αντωνιάκου ἐβάπτισαν τὸν υἱὸν τοῦ κ. Στ. Καπετανάκου καὶ ὠνόμασαν αὐτὸν Ἀναστάσιον. Ὁ κ. Χ. Χατζηγεωργίου καὶ ἡ κ. Ἐλένη Μαρκάκου ἐβάπτισαν τὸν υἱὸν τοῦ κ. Τ. Παυλοῦνη καὶ ὠνόμασαν αὐτὸν Ἠλίαν. Ἡ κ. Μ. Κιχκιγιάννη καὶ ἡ κ. Ρ. Μανδραπήλια

ἐβάπτισαν τὸν υἱὸν τοῦ κ. Χ. Χατζηγεωργίου καὶ ὠνόμασαν αὐτὸν Ἰωάννην.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσαν: Ἡ Κωνίνα Χ. Μπομπόση ἐτῶν 91, ὁ Δημ. Στεργιανόπουλος ἐτῶν 86, ἡ Γαρυφαλιά Δ. Μανδραπήλια ἐτῶν 98, Γεώργιος Δ. Ὁρσανάκος ἐτῶν 61, ὁ Ἀργύριος Καλλιανιώτης ἐτῶν 83 καὶ ἡ Εὐθυμία Δ. Πουλάκου ἐτῶν 88 ἀπὸ τὴν Μούσχα.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Πολλοὶ ὁμογενεῖς ἀφίχθησαν ἐφέτος εἰς τὸ Ξηρολάμπι, μετὰ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἢ μόνοι τῶν, διὰ νὰ διεέλθουν τὰς διακοπὰς τῶν ἢ νὰ ἐγκατασταθῶν μονίμως. Ἡ τοι οἱ κ. κ. Κωνίνος Χ. Μιχαλακάκος, Ἰερεὺς Ἰωάννης Π. Ὁρσανάκος, Δημητ. Π. Ὁρσανάκος, Καλλιόπη Ἀλκ. Παπαδάκου, Μάρθα Π. Χριστοπούλου, Κυριακούλης Παπαδάκος, Τάκης Γ. Στεργιανόπουλος, Κατίνα Μαλτέζου (τὸ γένος Ἡλ. Κομνηνοῦ) Εὐάγγ. Στ. Λάσκαρης, Γεώργιος Ν. Παπαδάκος, Ἐλένησούζου Γεωργίου Δ. Φεγγαρά, Σταυρος Ν. Μιχαλάκος, Εὐαγγελία Μωυσάκου (τὸ γένος Ἡλ. Ματθαίου), Τασία Π. Σουκιάτη, Ε. Δ. Μιχαλάκος Ἀνάστ. Γεώργ. καὶ Αντ. Χρ. Γιάννακας, Εὐστρ. Ρ. Κομμουσιώτης, Παναγ. Εὐάγ. Κληρονόμος, Ἠλίας Κ. Θεοφιλόπουλος, Μαρ. σούζου Δημ. Κομμουσιώτη, Γεώρ. Κ. Μακράκος, Ἡρακλ. Στοῦμπος, Δημ. καὶ Κων. Γ. Σταθάκος, Παναγ. Χρ. Στοῦμπος, Ἄρρ. Τομάρα (τὸ γένος Π. Φραγκῆ), ΝτίναΚυβέλου (τὸ γένος Δημ. Μανδραπήλια), Νικ. Γ. Κυριακάκος, Παντ. Σ. Σταθάκος, Βούλα Π. Τεκίση, Κων. Π. Πήλιος, Νικ. Β. Διακάκος, Δημ. Π. Κονίδης, Θεόδ. Γ. Χίος, Νικ. Στ. Κατσουλάκος, Παν. Χρ. Κρητικός, Τασία καὶ Ἄννα τὸ γένος Σωτ. Κατσουλάκου, Χρ. Π. Καπετανάκος, Δέσ. Δούρη (τὸ γένος Καπετανάκου), Ἀν. Ἀ. Μακράκος, Πέτρος Γ. Μέτσοβας, Μάνης Γ. Μέτσοβας, Κωνίνος Π. Κούρταλης, Τάκης Ν. Ξυθιάκος, Βρέττος Ἠλίας καὶ Βρασιδάς Θ. Λαγάκος.

Παναγιώτα Σολωμοῦ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

ΓΟΡΑΝΟΙ

Γέλεσαν τους γάμους των οί:

Κων)νος Δούκας μετά της Ελένης Σωτηροπούλου, Παναγ. Διαμαντάκος από την Κουρτσούνα, μετά της Εύδοκίας Π. Κριτσιμηλιού. Παναγ. Χρ. Ρηγάκος μετά της Βιργινίας Π. Ζερβούλια, από την Τάραφαν και Παναγ. Πρ. Διαμαντάκος μετά της Παναγιώτας Γ. Δημητράκου.

Την 27ην Σεπτ. απέβιωσαν ο Πέτρος Π. Καλκάνης έτών 84.

Με εύχριστην διαπιστώνομεν ότι πολ.λοι εκ των συγχωριανών μας επανερχόμενοι εκ του εξωτερικού εγκαθίστανται μόνιμως εις τό χωριό μας.

Ευσταθία Γ. Καλκάνη

ΠΑΛΑΙΟΠΑΝΑΓΙΑ

Μεγάλην κίνησιν παρουσίασεν τό χωριό μας κατά τους θερινούς μήνας, ιδίως λόγω άρίξεως πολλών συγχωριανών μας εκ του εξωτερικού, εκ των οποίων πολ.λοι εγκαθίστανται όριστικώς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Ο Σύλλογος των άποροίτων του Σχολείου μας, ιδιοκτησίαν του οποίου αποτελεί πλέον ή έφημερίς μας, απεράσισεν όπως αυτή διανέμεται δωρεάν. Τα έξοδα της εκδόσεώς της θα αντιμετωπίξη ο ίδιος και οι εκούσια εισφοράι των άγνωστών της.

Θερμώς και από της θέσεως αυτής εύχαριστώμεν τους προστεθέντας εις τον τιμητικόν κατάλογον, ήτοι: κ.κ. Νικόλ. Δ. Κουμουσιώτην, Μίμην Άρ. Συκιώτην Κων)νον Ήλ. Ματθαίου, Γεράσιμον Σωτ. Κατσουλάκον, Δημ. Κατσαρόν, Παναγ. Α. Θεοφιλόπουλον, Αάμπρον Κ. Σακελλαριάδην, Εύαγγελίαν Μουστάκου (τό γένος Ήλ. Ματθαίου,) Βούλκην Π. Ίατρίδου, Βασίλειον Εύ. Σολωμόν, Στρατή Ν. Σταρόγιαννην και Νέλλην Γ. Άγγελάκου. Όμοίως εύχριστούμεν τον Σύλλογον των Σηροκαμπιτών Γοράντο, όστις διά του ταμείου αυτού κ. Γεωργίου Κ. Μακράκου, μας απέστειλε τό ποσόν των 50 δολαρ.

10 -

Απεβίωσεν ή Βασιλική Έμ. Τσαγκάρη εις ηλικίαν 78 έτών.

ΠΟΤΑΜΙΑ

Ελπίζεται προσεχώς ότι θα λυθή τό θέμα ύδρευσεως του χωρίου μας.

Απεβίωσε τον Αύγουστο ο Άγγελιακος Παπαδάκος εις ηλικίαν 70 έτών.

Αντωνία Π. Ρέντζη.

ΑΝΩΓΕΙΑ

Εις τας αρχάς τρέχ. μηνός ετελέσθη τό έτήσιον μνημόσυνον ύπερ των πεσόντων κατά την γνωστήν μάχην των Άνωγείων τό 1944 χροστατούντος του Μητροπολίτου κ. Γεροθέου και παρισταμένων των Διοικητών ΚΒΕΜ και Χωρ)κής και λοιπών Άρχων του Νομού. Τον πανηγυρικόν εξεφώνησεν ή διδασκάλισσα κ. Π. Καραμπατέα.

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

“ΤΟ ΞΗΡΟΚΑΜΠΙ,,

Εκδίδεται από τον Σύλλογον
Άποροίτων Σχολείων Φάριδος
Υπεύθυνος διά την έπιλογήν
της ύλης

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΟΥΓΛΑΚΟΣ

Καθηγητής Φιλολογίας
(Ξηροκάμπι Σπάρτης)

Τεχνική έπιμέλεια εκδόσεως

Υπεύθυνος Τυπογραφείου

ΕΛΕΥΘ. ΝΙΚΟΛΑΡΟΣ

(Σπάρτη, Σταδίου 11)

Τιμή τεύχους Δρ. 2.

Κωνίδης, Κων)νος Π. Μανδραπήλιας (Κουμουστά)- Άλκιβιάδης Β. Διακάκος, Νικόλαος Γ. Καρκαμπάσης (Ξηροκάμπι) Παναγιώτης Άντ. Φραγκής, Γεώργιος Ν. Καφάλης (Κατσουλαίικα) Νικόλαος Κων. Κατσάκος, Λεωνίδας Ν. Τσαρπαλής, Δημησθένης Παντ. Σταρόγιαννης, (Παλαιχώρι) Βασίλειος Δ. Παρθύμος (Καμίνια).

Νίκη Π. Σολωμού